

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5CoP/30/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5615204729
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5615204729.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Dagmar Cabadajovej a JUDr. Gabriely Veselovej, v právnej veci starostlivosti o maloletú W. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom X. XXXX/XX, G. U., zastúpenú kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, so sídlom M.M. Hodžu 30, Liptovský Mikuláš, dieťa otca Ing. U. U., nar. XX.XX. XXXX, bytom G. U. - D., P. XXX/X, právne zastúpeného advokátkou JUDr. Zuzanou Durišovou, so sídlom v G. U., M. X a matky Ing. U. U., rod. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. U., X. XXXX/XX, právne zastúpenej advokátom JUDr. Jaroslavom Kíapešom, so sídlom v G. U., X. XXXX/XX, v konaní o návrhu otca zo dňa 25.05.2015 a o návrhu matky zo dňa 08.01.2016 na úpravu styku otca a maloletého dieťaťa, ako aj o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8P/34/2015-191 zo dňa 17. 03. 2016, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

O trovách odvolacieho konania rozhodne súd I. stupňa.

odôvodnenie:

Okresný súd napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 9P/109/2013-56 z 22.01.2014 sa vo výroku 2., 3., 4., 5. tak, že

1. Maloletú W. U., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti otca, pričom maloletú zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach sú oprávnení obidvaja rodičia.
2. Matku zaviazal platiť na výživu maloletej W. U. počnúc právoplatnosťou tohto rozsudku sumou 100 eur mesačne, splatnú do 15-teho dňa toho - ktorého mesiaca vopred, k rukám otca maloletého dieťaťa.
3. Súd uložil obidvom rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu a psychologickému poradenstvu, za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie, po dobu 6 mesiacov, za súčinnosti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš.
4. Súd uložil maloletej W. U. povinnosť podrobiť sa psychologickému poradenstvu v rozsahu 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku za súčinnosti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš.
5. Súd nad výchovou maloletej W. U. nariadil dohľad po dobu 6 mesiacov od právoplatnosti tohto rozsudku vykonávaný za súčinnosti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš s povinnosťou o výkone dohľadu informovať tunajší okresný súd pravidelne jedenkrát za dva mesiace písomnou formou.
6. Matka sa môže stretávať sa s maloletou W. U. každú stredu od 17.00 hod. do nasledujúceho štvrtka do 07.30 hod., každý nepárny víkend od piatka 17.00 hod. do nedele do 17.00 hod., pričom maloletú si prevezme v mieste bydliska otca, kde ju po skončení stretnutia odovzdá.
7. Otec je povinný dieťa na styk s matkou pripraviť.

8. Súdzamietol návrh matky z 08.01.2016 (vedený pôvodne pod sp. zn. 1P/6/2016) na úpravu styku otca s maloletým dieťaťom.

9. O náhrade trov konania a náhrade trov konania štátu súd rozhodne samostatne, po právoplatnosti tohto rozsudku.

Dňa 27.05.2015 bol doručený tunajšiemu okresnému súdu návrh otca maloletej na rozšírenie jeho styku s maloletou dcérou, upraveného rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš . k. 9P/109/2013-56 z 22.01.2014, právoplatným 25.03.2014. Podaním doručeným súdu 11.01.2016, po vykonaní znaleckého dokazovania otec dieťaťa navrhol ďalšie rozšírenie svojho styku s maloletou W.. Dňa 08.01.2016 bol tunajšiemu okresnému súdu doručený návrh matky z 08.01.2014 o obmedzenie styku otca s maloletou dcérou, vedený pôvodne pod spisovou značkou 1P/6/2016. Dňa 04.02.2016 bolo vydané uznesenie č. k. 1P/6/2016-5, ktorým bolo rozhodnuté o spojení návrhu matky s návrhom otca na úpravu styku s maloletým dieťaťom. Uznesením č. k. 8P/34/2015-124 zo dňa 04.02.2016 súd ex officio začal konanie o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a o uloženie výchovných opatrení po tom, čo mu bol doručený znalecký posudok č. 103/2015 znalkyne PhDr. Evy Kitkovej z odboru psychológia a znalecký posudok č. 2/2016 konzultantky MUDr. Terézie Rosenbergerovej z odboru psychiatria. Pripojeným spisom tunajšieho okresného súdu 9P/109/2013 bol preukázaný rozvod manželstva rodičov maloletej rozsudkom z 22.01.2014 č. k. 9P/109/2013-56. Maloletá W. U. bola na čas po rozvode zverená do osobnej starostlivosti matky, obidvaja rodičia boli oprávnení zastupovať a spravovať jej majetok v bežných veciach a otec bol zaviazaný platením výživného po 150 eur mesačne a platením sumy 150 eur mesačne na tvorbu úspor. Zároveň bol upravený jeho styk s maloletou tak, že je oprávnený stretávať sa s maloletou W. U. každý utorok od 15.00 hod. do 17.00 hod., každý štvrtok od 15.00 hod. do 17.00 hod., každú sobotu v párnom kalendárnom týždni od 9.00 do 17.00 hod., každú nedeľu nepárneho kalendárneho týždňa od 9.00 hod. do 17.00 hod., Veľkonočný pondelok v párnom kalendárnom roku od 9.00 hod. do 17.00 hod., Veľkonočný piatok v nepárnom kalendárnom roku od 9.00 hod. do 17.00 hod., vianočné sviatky v párnom kalendárnom roku 25. 12. od 9.00 hod. do 17.00 hod., nový rok nepárneho kalendárneho roku 1. 1. od 9.00 hod. do 17.00 hod. a 6. 1. od 9.00 do 17.00 hod., v nepárnom kalendárnom roku 24. 12. od 9.00 hod. do 17.00 hod. a 31. 12. od 9.00 hod. do 17.00 hod., počas štátnych sviatkov v párnom kalendárnom roku 1. 5., 5. 7., 1. 9., 1. 11. vždy od 9.00 hod. do 17.00 hod. a v nepárnom kalendárnom roku 8. 5., 29. 8., 15. 9., 17. 11. vždy od 9.00 hod. do 17.00 hod., v 26. týždni kalendárneho roka a 36. týždni kalendárneho roka od pondelka do nedele s tým, že otec si maloletú prevezme každý deň od 9.00 hod. a vráti ju do 17.00 hod. toho istého dňa počas celého 26. a 36. kalendárneho týždňa. Z dôvodov tohto rozsudku vyplývajú vážne narušené vzťahy obidvoch rodičov, ktorí sa zhodli na zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti matky. Matka v čase vydania tohto rozsudku bola na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok 199 eur a rodinné prídavky 23,10 eur mesačne. Matka rovnako ako maloletá mala bežné výdavky na výživu, dieťa bolo v útlom veku. Čistý priemerný zárobok otca maloletej bol zistený sumou 1.369,14 eur. Obidvaja rodičia mali vyživovaciu povinnosť len voči maloletej W.. Rodičia sa nedokázali dohodnúť o úprave styku otca s maloletým dieťaťom, preto ho súd upravil v rozsahu rešpektujúcom právo maloletej na zachovanie blízkeho vzťahu k obidvom rodičom, ktorí všetci žijú v jednom meste. Styk bol upravený prihliadajúc na denný režim dieťaťa, pričom aj v období dovolenky bol určený len v časovom rozpätí denne od 09.00 do 17.00 hod., pričom maloletá bude zatiaľ tráviť noci so svojou matkou. Rozsudok sa stal právoplatný 25.03.2014.

Nakoľko ide o nesporné konanie, súd po vykonaní znaleckého dokazovania rozhodol o začatí konania o zmene úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu a o uloženie výchovných opatrení. Zo záverov znaleckého dokazovania či už z oblasti psychológia, alebo z oblasti psychiatria je preukázané, že ďalšie zotrvanie maloletej W. U. v osobnej starostlivosti matky nie je v záujme maloletej, nie je pre jej riadny a bezpečný vývoj aktuálne vhodné. Podľa výpovede znalkyne MUDr. Rosenbergerovej na pojednávaní dňa 17.03.2016 nie je vhodná ani striedavá osobná starostlivosť vo vzťahu k maloletej aj s poukazom na skutočnosť, že dieťa je hyperkinetické a potrebuje mať pevné pravidlá správania sa, pevný režim, jednu domácnosť. Táto znalkyňa u matky zdiagnostikovala zmiešanú poruchu osobnosti, čo je celoživotná neliečiteľná, ale ovplyvniteľná porucha. Menovaná vyžaduje dlhodobú starostlivosť psychológa i psychiatra, jej fungovanie bez intenzívnej pomoci ohrozuje riadny vývin maloletej. Matka nekomunikuje svoje problémy so psychológom a psychiatrom, preto je stabilnejšie výchovné prostredie pre dieťa u otca. Nie je problém v zachovaní styku matky a dieťaťa aj cez víkendy, vrátane nocľahu. Správa psychiatricky MUDr. U. zo 17.02.2016, podľa ktorej sa u matky nevyskytujú prejavy duševnej choroby rozhodnutie súdu neovplyvnila, lebo podľa výpovede znalkyne MUDr. Rosenbergerovej pri diagnostike sú dôležité skúsenosti vyšetrojúceho, doba realizácie

vyšetrenia. Znalkyňa doslova uviedla, že pokiaľ sa stretnú traja psychiatri, každý môže mať na vec iný názor, pretože môže matku vyšetrovať v inom osobnostnom rozporení, napr. už popoludní môže byť v inom stave ako je teraz, budú viditeľné iné symptómy. Navyše aj MUDr. U. odporučila psychologické vyšetrenie osobnosti a kontrolu s výsledkom, uvádza poznámku depresia. Rovnako znalkyňa PhDr. Kitková vypovedala, že výchova poskytovaná maloletej W. matkou má na dieťa negatívny vplyv, predstavuje brzdu v jeho riadnom vývoji. Stabilitu a bezpečie pre maloletú W. predstavuje jej otec. Matka je schopná zabezpečiť materiálne podmienky pre výchovu maloletej, čo je však pre jej riadny vývoj nepostačujúce. Treba eliminovať rizikové schémy správania sa matky voči dieťaťu. Matka reaguje nevyspytateľne, svoje správanie prezentuje aj pred maloletou W., čím ju vôbec neposúva v osobnom vývine, naopak tento brzdí. Zo psychologického hľadiska znalkyňa hodnotí matku ako paranoidnú (vzťahovačnú) osobnostnú poruchu a v čase vyšetrenia sú u nej zdiagnostikované výrazné rizikové chorobné patologické markery, teda osobnostné kontraindikácie pre výchovu a starostlivosť o maloleté dieťa. U mal. W. boli zdiagnostikované znaky nevhodnej výchovy zo strany matky, čím ohrozuje reálne vnímanie dieťaťa, ktoré má otca rado a chce byť v jeho prítomnosti. Matka narúša psychickú integritu dieťaťa vo vývine, chaotizuje ho a tým aj jeho ďalší všestranný harmonický vývin. Matka sa dokáže postarať o potreby mal. W., je však dôležité u nej eliminovať nepredvídateľné afektívne až agresívne správanie sa. Znalkyňa nezistila matkou tvrdené sexuálne obťažovanie maloletej jej otcom, ani iné jeho rizikové správanie. Znalkyňa zistila lepšie osobnostné predpoklady pre výchovu maloletej u otca, ktorý na rozdiel od matky dieťa nezneisťuje, nemanipuluje ním.

Zastupovanie a správu majetku maloletej súd ponechal obidvom rodičom, pretože ide o zastupovanie a správu majetku maloletej len v bežných veciach. Zároveň súd zaviazal matku platením výživného vychádzajúc z jej tvrdeného príjmu nespochybneného otcom a z osobných majetkových zárobkových pomeroch oboch rodičov, ako aj príjmu otca dieťaťa. Otec dieťaťa dosahuje príjem niekoľkokrát vyšší než je príjem matky, na druhej strane je matka povinná zabezpečovať náklady na živobytie maloletej W. primerane k svojim možnostiam a schopnostiam. Každý z rodičov vlastní dvojizbový byt, náklady každého z nich na bývanie sú približne rovnaké. Ani jeden z nich nevlastní luxusné motorové vozidlo, obidvaja majú vyživovaciu povinnosť len voči maloletej W., obidvaja jej nakupujú oblečenie aj hračky. Na rozdiel od predošlého súdneho rozhodnutia nie je v možnostiach a schopnostiach matky prispievať okrem bežného výživného aj na tvorbu úspor tak, ako to bolo v prípade otca. Maloletá W. má bežné výdavky spojené s návštevou materskej školy, výživou v užšom slova zmysle, ošatením, obutím, bývaním. Zo záverov obidvoch znalkýň a aj z prednesov obidvoch rodičov na pojednávaní je zrejme, že zlyháva ich vzájomná komunikácia. Súd preto pristúpil k začatiu konania o uloženie výchovných opatrení. Obidvom rodičom súd podľa § 37 ods. 2 písm. d) zákona o rodine uložil povinnosť podrobiť sa sociálnemu aj odbornému psychologickému poradenstvu v snahe napomôcť navráteniu riadneho výchovného prostredia zabezpečujúceho vývoj maloletej W. v súlade so všeobecne akceptovanými morálnymi zásadami spoločnosti. Vzhľadom na závažnosť situácie (dieťa je vývinovo oneskorené, zajakáva sa) bolo nepostačujúce uloženie výchovných opatrení jednorazovej povahy. Poradenstvo súd viazal na stanovený časový úsek (ktorý je v prípade potreby možné predĺžiť, alebo naopak skrátiť) a určil ciele, ktoré má poradenstvo sledovať. Poradenstvo bolo uložené obidvom rodičom. Bude realizované za súčinnosti Poradensko-psychologického referátu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lipt. Mikuláš, ktoré disponuje dostatočným priestorovým aj personálnym zázemím. Taktiež súd nariadil dohľad nad výchovou maloletej W., ktorý bude vykonávaný tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku za súčinnosti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Lipt. Mikuláš, pretože záujem maloletej W. na riadnej výchove vyžaduje jej dlhodobjšie sledovanie, lebo jej výchova je aktuálne narušovaná nekomunikáciou rodičov aj osobnostným založením jej matky. Napokon súd uložil povinnosť odborného poradenstva aj maloletej W. s poukazom na jej hyperaktivitu, zajakávanie a oneskorený vývin v porovnaní s jej fyzickým vekom. V snahe eliminovať ďalšie konflikty rodičov smerujúce k traumatizácii maloletej W. súd presným spôsobom upravil jej styk so svojou matkou, ktorý bude (spočiatku) realizovaný jedenkrát počas pracovného týždňa a každý druhý víkend v mesiaci bez prítomnosti otca, aj s nocľahom v domácnosti matky.

Rozhodnutie o náhrade trov konania si súd vyhradil na samostatné rozhodnutie rovnako ako rozhodnutie o náhrade trov konania štátu.

Proti rozsudku okresného súdu podala odvolanie matka, kde namietala, že súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam.

Uznesením č.k. 8P/34/2015-45 zo dňa 18. 06. 2015 bola do konania za účelom znaleckého dokazovania pribratá znalkyňa z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia detí, klinická psychológia dospelých a psychológia sexuality PhDr. Eva Kitková. Na základe oprávnenia pribrať na posúdenie čiastkových otázok konzultanta bola do konania pribratá znalkyňa z odboru zdravotníctvo

a farmácia, odvetvie psychiatria (liečba alkoholizmu a toxikománie, gerontopsychiatria) MUDr. Terézia Rosenbergerová.

Matka namietala, že znalkyňa MUDr. Terézia Rosenbergerová má v rámci posudzovania špecializáciu liečba alkoholizmu a toxikománie a gerontopsychiatriu a nie všeobecnú psychiatriu.

Ďalej matka namietala, že MUDr. Rosenbergerová pri vypracovávaní znaleckého posudku č. 2/2016 zo dňa 15. 01. 2016 nevychádzala len zo spisového materiálu, vyšetrenia matky a znaleckého posudku psychológa, ale na výsluchu na pojednávaní dňa 17. 03. 2016 vypovedala, že sa dostala aj ku zdravotnej dokumentácii odporkyne, pozisťovala si neskôr rôzne informácie a vykonala aj konzultácie so psychológmi PhDr. Kitkovou, PhDr. X. a PhDr. P., bez toho aby mala poverenie konzultovať vypracovanie znaleckého posudku s inými psychológmi, ani nie psychiatrami, a najmä ak jej zo zákona č. 382/2004 Z.z. vyplýva povinnosť vypracovať znalecký posudok osobne a nestranne. Navyše závery znaleckého posudku sú výsledkom jediného ústneho vyšetrenia matky, hoci pri stanovovaní poruchy osobnosti je nevyhnutné klásť dôraz na sledovanie jej dlhodobosti a miery výskytu príznakov, nemala by byť diagnostikovaná narýchlo a len na základe jednej metódy posúdenia. Pričom pri znaleckom posudzovaní matky práve všetky tieto odporúčané atribúty posudzovania absentovali a výsledok znaleckého skúmania je ovplyvnený názormi psychológov, takže nie je nestranný. V závere znaleckého posudku MUDr. Rosenbergerová konštatuje, že u matky vyšetrením zistila prítomnosť zmiešanej poruchy osobnosti, ktorá však nie je duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Vo svojej výpovedi tvrdila, že táto porucha osobnosti má viacero podkategórií typu- paranoidná (úzkostná) porucha osobnosti, histriónska, anakastická (obsedantná) Avšak tieto podkategórie nie sú podkategóriami zmiešanej poruchy osobnosti, ale spadajú do kategórie špecifických porúch osobnosti a tieto u matky zistené neboli. To znamená, že výpoveď MUDr. Rosenbergerovej je značne mätúca a rozporuplná. Objektívne identifikovať zmiešanú poruchu osobnosti na základe jediného ústneho vyšetrenia mandantky je zavádzajúce, no znalkyňa bez akéhokoľvek ďalšieho psychiatrického verifikovania stanovila diagnózu zmiešaná porucha osobnosti.

MUDr. Rosenbergerová ako psychiater nevypracovala posudok na základe objektívnych skutočností, nakoľko bola ovplyvnená názormi troch odborníkov, a to psychológov, s ktorými ako neoprávnenými na vypracovanie posudku, posudok konzultovala a reflektovala v ňom ich názory, a teda nepodala v znaleckom posudku svoje nestranné odborné zistenia. Výsledky znaleckého dokazovania MUDr. Rosenbergerovej sú protirečivé a v mnohých vyjadreniach si sama odporuje.

Navyše znaleckým dokazovaním PhDr. Kitkovej neboli u maloletej zistené známky emocionálnej traumatizácie, nevhodného zaobchádzania, ubližovania, maloletá nemá žiadny zo symptónov, ani stopy po fyzickom násilí, po psychickom násilí, ani sexuálnom obťažovaní, nemá známky psychózy, psychických ochorení, len mierne ADHD. U matky neboli zistené prejavy duševnej poruchy v pravom slova zmysle.

Konštatovanie PhDr. Kitkovej, že matka nedokáže maloletú na jej vekovej úrovni zvládnuť, je voči matke diskriminačné, najmä preto, že keď má dieťa takéto sebaapresadzujúce tendencie v prítomnosti otca, je to podľa vyjadriť PhDr. Kitkovej v poriadku, lebo keby dieťa bolo u otca vždy poslušné, tak možno uvažovať nad strachom z otca.

Zistenia uvádzané z vyšetrenia maloletej, že matka maloletú bije, sú neobjektívne a nezohľadňujúce skutočnosť, nakoľko sa u dieťaťa nezistil syndróm CAN, ani známky fyzického násillia, a dôvodmi vyjadrení maloletej, že mamka ju bije, sú len odporúčané výchovné praktiky psychologičky PhDr. P., ktoré neboli zohľadnené v znaleckom posudku a ktorá matke odporučila, pri obchytávaní druhých detí zo strany maloletej, aj samej seba za pohlavné orgány, pacnúť malú po ruke a pod. V kontexte znaleckého posudku však bitie malej vyznieva, ako keby ju matka týrala, čo sa však nezistilo, keďže drobné tresty sú len odporúčané praktiky pri výchove dieťaťa s ADHD.

Na základe výsledkov znaleckého dokazovania PhDr. Kitková odporučila rozšírenie skytu maloletej s otcom dieťaťa aj na nocľah, v žiadnom prípade sa nevyjadřila, že by dieťa malo byť zverené do osobnej starostlivosti otca. Poukázala len na elimináciu rizikových schém správania u matky a konštatovala, že matka sa dokáže postarať o maloletú.

MUDr. Rosenbergerová na jednej strane tvrdí, že sa prikláňa k názoru PhDr. Kitkovej, no na druhej strane tvrdí, že dieťa má stabilnejšie výchovné prostredie u otca. Jej vyjadrenia sú vo vzájomnom rozpore, navyše keď ani psychologickým, ani psychiatrickým vyšetrením neboli u matky zistené prejavy duševnej poruchy v pravom slova zmysle, ani žiadne neurózy, či psychózy, no najmä ak berieme ohľad na to, že na základe ústneho psychiatrického vyšetrenia sa MUDr. Rosenbergerová vyjadřila, že u matky nevidí problém, čo možno pokladať za jediné nestranné vyšetrenie, nakoľko ostatné zistenia MUDr. Rosenbergerovej sú značne ovplyvnené názormi psychológov a jednoznačne nie sú nestranné.

Preto má matka za to, že súd jednotlivito aj vo vzájomných súvislostiach zle vyhodnotil jednotlivé dôkazy, keď mal do úvahy brať len nestranné zistenia MUDr. Rosenbergerovej a odporúčania PhDr. Kitkovej o rozšírení styku otca s maloletou.

Pokiaľ sa u dieťaťa neprejavili ani na psychickej, emocionálnej ani na fyzickej úrovni symptómy týraného dieťaťa, je zverenie dieťaťa do osobnej starostlivosti otca neprimerané, najmä keď matka netrpí duševnou poruchou v pravom slova zmysle, nie je vylúčená z bežného života, maloletá má vytvorené podmienky u matky a aj pravidelný režim stretávania sa s otcom a odporúčanie psychologičky je v rozšírení styku otca s maloletou, nie vo zverení maloletej do osobnej starostlivosti otca, najmä keď aj otcovi nielen matke sa odporúča podrobiť sa konzultácii min. so psychológom, aby si účastníci ujednotili výchovné postupy a naučili sa spoločne komunikovať.

S poukazom na vyššie uvedené matka navrhuje, aby odvolací súd podľa ust. § 220 O.s.p. rozsudok Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8P/34/20105-191 zo dňa 17. 03. 2016 zmenil tak, že otec je oprávnený stretávať sa s maloletou W. U. v párnom kalendárnom týždni od piatka od 16.00 hod. do nedele do 17.00 hod., Veľkonočný pondelok v párnom kalendárnom roku od 8.00 hod. do 17.00 hod., Veľkonočný piatok v nepárnom kalendárnom roku od 8.00 hod. do 17.00 hod., vianočné sviatky v párnom kalendárnom roku 25. 12. od 8.00 hod. do 26. 12. do 17.00 hod., v nepárnom kalendárnom roku 24. 12. od 8.00 hod. do 25. 12. do 17.00 hod. a 31. 12. od 8.00 hod. do 01. 01. Párneho kalendárneho roka do 17.00 hod., počas štátnych sviatkov v párnom kalendárnom roku vždy od 17.00 hod predchádzajúceho kalendárneho dňa do 1. 5., 5. 7., 1. 9., 1. 11. do 17.00 hod. a v nepárnom kalendárnom roku vždy od 17.00 hod predchádzajúceho kalendárneho dňa do 6.1, 8.5., 29. 8., 15. 9., 17. 11. do 17.00 hod., v 5., 28., 34., 40. týždni kalendárneho roka od pondelka od 8.00 hod. do nedele do 17.00 hod.

Matka si zároveň uplatnila trovy odvolacieho konania vo výške 89,50 Eur za jeden právny úkon.

K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu, kde uviedol, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav, keď na základe vykonaného znaleckého dokazovania prostredníctvom dvoch znaleckých posudkov zistil, že obvinenia, ktoré voči otcovi maloletého dieťaťa vzniesla matka maloletého dieťaťa sa preukázali ako nepravdivé. Zároveň ale došlo k zisteniu, že práve matka maloletého dieťaťa trpí psychickou poruchou, ktorá má za následok atypické správanie matky maloletej. Výsluchy obidvoch ustanovených znalkyň len potvrdili zistené skutočnosti, pričom potvrdili, že vzhľadom na zistený stav matky a maloletého dieťaťa, sú u otca maloletej vytvorené lepšie podmienky na výchovu maloletého dieťaťa. Bolo preukázané, že otec sa vie o maloleté dieťa postarať a vo svojom byte má pre dieťa vytvorené vhodné podmienky.

Správnosť rozhodnutia potvrdzuje aj správanie matky voči maloletej, keď ju vlastne psychicky trestá, že na niektoré žiadosti alebo otázky maloletej odpovedá, že nech jej to povie alebo urobí ocko, keď tak nepekne o maminke v Košiciach rozprávala. Dieťa je z takéhoto správania matky veľmi chaotické a preto sa na uvedené veci pýta otca. Maloleté dieťa je následkom takéhoto správania matky pod tlakom a prejavuje sa to aj na jej správaní. Je často zamyslená, nechce sa s nikým rozprávať a podobne. Matka maloletej takýmto svojim správaním vôbec nevytvára podmienky na vhodnú výchovu maloletého dieťaťa a nerešpektuje odporúčania, ktoré vyslovili znalkyne a kolízna zástupkyňa maloletého dieťaťa na hlavnom pojednávaní dňa 17. 03. 2016.

S návrhom matky na zmenu napadnutého rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš č.k. 8P/34/2015 zo dňa 17. 03. 2016 jednoznačne otec nesúhlasí.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti otec navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu podľa § 219 O.s.p. potvrdil ako vecne správne a priznal mu trovy odvolacieho konania vo výške 74,58 Eur za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal napadnutý rozsudok v intenciách uvedených v ust. § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. rozsudok okresného súdu v časti výroku napadnutého odvolaním potvrdil v súlade s ust. § 219 ods. 1, 2 O.s.p. Rozsudok okresného súdu v časti výroku nenapadnutého odvolaním ponechal nedotknutý.

V zmysle ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

V zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu, vyhodnotení toho, čo uviedli v rámci odvolacieho konania navrhovateľka a odporca, konštatuje, že prvostupňový súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie, ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 132 a nasl. O.s.p. a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil, a preto s poukazom na citované ust. § 219 ods. 2 O.s.p., keďže sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, obmedzuje sa len na skonštatovanie správnosti jeho dôvodov. Rozhodnutie prvostupňového súdu zodpovedá zákonným požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská procesných strán k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad, a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil.

Navrhovateľka vo svojom odvolaní spochybnila znalecký posudok vypracovaný MUDr. Rosenbergerovou, ktorého závery podľa navrhovateľky viedli súd prvého stupňa k zmene osobnej starostlivosti maloletej W..

Vo vzťahu k vyššie uvedenej námietke navrhovateľky odvolací súd poukazuje na tú skutočnosť, že v predmetnej veci bolo uznesením č.k. 8P/34/2015-45 nariadené znalecké dokazovanie a bola ustanovená znalkyňa PhDr. Eva Kitková. Znalkyňa bola oprávnená pribrať na posúdenie čiastkových otázok konzultanta, v tomto prípade ním bola MUDr. Rosenbergerová.

Predmetom znaleckého dokazovania okrem iného bolo aj skúmanie osobnosti matky, jej správanie a vzájomné vzťahy s maloletou. Závery znaleckého dokazovania, ktoré boli podrobne premietnuté do rozhodnutia súdu prvého stupňa preukázali, že ďalšie zotrvanie maloletej v osobnej starostlivosti matky nie je v záujme maloletej, nie je pre jej riadny a bezpečný vývoj aktuálne vhodné. U matky boli zistené osobnostné kontraindikácie pre výchovu a starostlivosť o maloleté dieťa, matka sa dokáže postarať o potreby maloletej, avšak sa u nej prejavuje nepredvídateľné afektívne až agresívne správanie sa.

S poukazom na vyššie uvedené dôvodom pre zverenie maloletej do osobnej starostlivosti otca nebolo zistenie MUDr. Rosenbergerovej o poruche osobnosti na strane matky, a teda ani znalecký posudok MUDr. Rosenbergerovej nebol jediným, či výlučným dôkazným prostriedkom, ktorý by bol ovplyvnil rozhodnutie súdu v otázke zverenia maloletej do osobnej starostlivosti otca.

Súd prvého stupňa dodržal zásadu hodnotenia dôkazov, každý z dôkazov hodnotil jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, prihliadol pritom na všetko, čo vyšlo za konania najavo a najmä a to treba zdôrazniť, na základe výsledkov dokazovania, prihliadol na záujem maloletej.

S poukazom na vyššie uvedené závery odvolací súd neuznal opodstatnenosť argumentácií odvolateľky, na ktorých založila svoje odvolacie dôvody, a preto rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil ako vecne správny.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 224 ods. 4 podľa ktorého, ak odvolací súd rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu vo veci samej, ktorým nebolo rozhodnuté o trovách konania z dôvodu postupu podľa § 151 ods. 3, o trovách odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.